

Rocky

Rocky verhuisde kort na het overlijden van zijn baasje naar een nieuwe eigenaar. Helaas bleek er tussen Rocky en zijn nieuwe mens geen klik te zijn en zo kwamen wij in het spel.

WaarderingNog niet gewaardeerd

[Stel een vraag over dit artikel](#)

Rocky kwam in opvang en echt waar, hij bleek een ongelooflijk lieve, aanhalige, gezellige grippet te zijn. Alle mensen die op bezoek kwamen werden hartelijk door hem begroet, alle honden, reuen, teven, windhonden, 'gewone' honden, iedereen en alles is leuk.

We begrepen dan ook eigenlijk niet zo goed waarom Rocky toch nog zo lang op zijn nieuwe eigenaren moest wachten. Maar na 96 dagen was het dan toch zover. Twee bijzonder aardige mensen uit Noord-Duitsland kwamen Rocky bezoeken en zoals te verwachten was verliep de kennismaking voortreffelijk. Rocky ging mee naar huis. De eerste berichten waren prima. Hij kon geweldig goed opschieten met de aanwezige Jack Russell. Hij genoot van de spelletjes met de bal en de frisbee en hij luisterde geweldig goed.

Maar toen sloeg er een klein noodlotje toe: door ziekte van collega's op het werk van een van zijn twee mensen moest Rocky al binnen een week een paar uur alleen thuis blijven. Helaas bleek dat te vroeg voor het zwarte mannetje. Bij thuiskomst lagen wat eens de gordijnen waren in ondefinieerbare proppen op de grond. Rocky had ze in zijn pogingen naar buiten te komen, zijn mensen achterna, de gordijnen gewoon naar beneden gehaald. Dat was even een minpuntje en de schrik zat er bij de Mario en Franzi goed in! Hij zou dat toch niet altijd blijven doen? Even dachten ze zelfs dat zijn reorganisatiekunsten misschien wel de reden van zijn afstand geweest waren. Gelukkig konden we hen geruststellen en naar eer en geweten zeggen dat daar werkelijk geen sprake van was. We gaven wat tips en adviezen en ziedaar: alles voor elkaar.

Intussen is Rocky mee op vakantie naar Oostenrijk geweest en het ziet ernaar uit dat hij en zijn mensen nog een lang en gelukkig leven met elkaar zullen hebben.